

Det er tanken, at skatteministeren henlægger kompetencen til at træffe beslutning efter denne bestemmelse til Skatteministeriets department, ligesom det forudsættes, at Kammeradvokatens indstilling indhentes som grundlag for beslutningen om, at der skal ske genoptagelse.

Den foreslåede bestemmelse tænkes f.eks. anvendt i en situationen, hvor Landsskatteretten og Told- og Skattestyrelsen er uenige om f.eks., hvorledes et afsnit i Ligningsvejledningen skal forstås, og Landsskatteretten – modsat styrelsen – i sin kendelse kommer frem til, at afsnittet skal forstås til ugunst for den skattepligtige. I den situation vil styrelsen efter forslaget kunne henstille til ministeriet, at sagen genoptages til den skattepligtiges fordel.

Det er tanken, at Departementet i sådanne sager vil tage kontakt til den skatte- eller afgiftspligtige umiddelbart efter, at man af Told- og Skattestyrelsen bliver gjort opmærksom på kendelsen med henblik på at orientere den skatte- eller afgiftspligtige om, at ministeriet undersøger rigtigheden af kendelsen. Departementet vil samtidig meddele den skatte- eller afgiftspligtige, at ministeriet – for det tilfældes skyld, at ministeriet alligevel ikke ønsker at opgive sagen – ikke vil påberåbe sig en eventuel overskridelse af fristen på 3 måneder for indbringelse af den pågældende kendelse for domstolene, såfremt kendelsen indbringes inden 1 måned fra ministeriets endelige svar til den skatte- eller afgiftspligtige.

Det må forventes, at bestemmelsens anvendelsesområde vil blive meget begrænset. Forslaget er ikke udtryk for, at der herved gives den skatte- eller afgiftspligtige en ekstra klagemulighed. En anmodning fra den skatte- eller afgiftspligtige til skatteministeren om at bringe bestemmelsen i § 32, 2. pkt., i anvendelse, vil blive betragtet som et partsindlæg, og den skatte- eller afgiftspligtige kan ikke forvente at få meddelt en længere forlængelse af indbringelsesfristen på baggrund af sin anmodning.

Det er tanken, at ministeren uddelegerer beføjelsen til at ændre ansættelsen eller afgiftstilsvaret i de sager, hvori der træffes beslutning om genoptagelse efter forslaget, til henholdsvis de skatteansættende skattemyndigheder og de regionale told- og skattemyndigheder. Dette vil fremgå af sagsudlægningsbekendtgørelsen.

Efter at det er blevet besluttet, at der skal ske genoptagelse i en konkret sag efter denne bestemmelse, underrettes den kommunale skattemyndighed eller den regionale told- og skattemyndighed om beslutningen og om baggrunden herfor. Samtidig anmodes den skatteansættende myndighed eller den regionale told-

og skattemyndighed om at genoptage ansættelsen eller afgiftstilsvaret for den skatte- eller afgiftspligtige i overensstemmelse med beslutningen.

Selv om det vurderes, at de sager, som forslaget tager sigte på, i første række er sager uden videregående betydning, kan det også komme på tale på forhånd at opgive sager af principiel karakter. Derfor er der i forslaget til den ændrede affattelse af skattestyrelseslovens §§ 35, stk. 1, nr. 7, og 35 C, stk. 1, nr. 1, jf. forslagens § 1, nr. 2 og 3, skabt mulighed for, at ministerens beslutning efter forslaget til § 32 kan føre til genoptagelse i tilsvarende sager i samme omfang, som hvis den pågældende sag var blevet indbragt for domstolene. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til disse bestemmelser.

Til nr. 2

Forslaget til § 34, stk. 1, er en videreførelse af den nugældende § 34, stk. 1 og 3. Der er endvidere tale om redaktionelle ændringer i forhold til de gældende bestemmelser.

Det foreslås således, jf. forslaget til § 34, stk. 1, 1. pkt., at ordlyden ændres fra »foretagelse eller forhøjelse« til »foretagelse eller ændring«, således at det tydeliggøres, at myndighederne efter bestemmelsen har hjemmel til såvel at foretage en skatteansættelse (førstegangsansættelser), herunder tilfælde, hvor behørig selvangivelse ikke foreligger, som til at ændre (forhøje eller nedsætte) en skatteansættelse, jf. skattestyrelseslovens § 3, stk. 4.

Forslaget til § 34, stk. 1, 3. pkt., er en videreførelse af bestemmelsen i den gældende § 34, stk. 3, 3. pkt., hvorefter den skatteberegning, der er en følge af skatteansættelsen, ikke er omfattet af fristen for skatteansættelsens foretagelse, jf. forslaget til § 34, stk. 1, 2. pkt. Der er ikke tilsigtet nogen ændring i den gældende retstilstand, og beregningen skal således fortsat, hvis den foretages efter fristens udløb, foretages inden rimelig tid efter, at ansættelsen er foretaget.

Forslaget til § 34, stk. 1, 4. pkt., er en videreførelse af § 34, stk. 3, 2. pkt., idet det dog foreslås, at bestemmelsen omformuleres, således at det fremhæves, at en anmodning om en rimelig forlængelse af fristen skal imødekommes, hvis det har betydning for den skattepligtiges mulighed for at varetage sine interesser i sagen. Herved skabes bedre overensstemmelse mellem bestemmelsens ordlyd og gældende praksis. Der er ikke med forslaget tilsigtet en ændring af hidtidig praksis.

Ved vurderingen af, om en anmodning om fristforlængelse er rimelig, skal således henses til sagens kompleksitet og karakteren af de oplysninger, der kan